Написав Ірина Косарук
Субота, 20 липня 2013, 09:20

Я чекаю тебе в небесах,
Там де ангельські хори співають.
По землі свій звершаючи шлях,
Нехай душу вітри не зламають.

Щоб не вмерла вона, а жила
І посеред темряви світила,
І до Мене привести змогла
Тих, хто в світі гріховному гине.

Я благаю тебе, не пройди
Мимо сліз і печалі людської,
І кому тут не сила вже йти,
Ти підтримай своєю рукою.

І за когось так щиро молись,
Як за себе й найближчу родину.
Перед вічним престолом схились,
І тебе Я почую, дитино.

Знаєш ти, як люблю Я тебе,
Тож зумій цю любов показати
Тим, хто поруч з тобою іде,
Хоч, можливо, він цього й не вартий.

Памятай: зрозуміють не всі
І підіймуть на сміх твою віру.
Але Я помирав на хресті
І за їхні гріхи та провини.

І за них пролилась Моя Кров,
Яка сильна гріх кожний обмити,
Та відкинули люди Любов,
Не зуміли її зрозуміти.

Ідучи по дорозі земній,
Не забудь про цю Жертву, дитино.
Бо забувши її, зрозумій,
Ти навіки в темряві загинеш.

Я не хочу, щоб ти збайдужів,
І собі лише став догоджати.
Щоб не згаснув, яскраво горів,
І від бруду беріг свої шати.

Коли будеш за Мною іти,

Я тебе проведу крізь долини,
Буду поряд з тобою завжди,
Тільки будь до кінця Мені вірний.

Я чекаю тебе в небесах,
Там, де ангельські хори співають.
Памятай, свій звершаючи шлях:
Я за тими прийду, хто на Мене чекає.